

Czwartek, 4 kwietnia 2019 r.

P8_TA(2019)0356

Tymczasowe przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 4 kwietnia 2019 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2016/399 w zakresie zasad mających zastosowanie do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych (COM(2017)0571 – C8-0326/2017 – 2017/0245(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2021/C 116/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2017)0571),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 77 ust. 2 lit. e) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0326/2017),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając uwagi do projektu aktu przekazane przez Izbę Poselską i Senat Republiki Czeskiej, Parlament Grecji, Kortezy Generalne Hiszpanii, Senat Francji oraz Zgromadzenie Republiki Portugalii,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0356/2018),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2017)0245

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 4 kwietnia 2019 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... zmieniającego rozporządzenie (UE) 2016/399 w zakresie zasad mających zastosowanie do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. e),

⁽¹⁾ Niniejsze stanowisko zastępuje poprawki przyjęte dnia 29 listopada 2018 r. (Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0472).

Czwartek, 4 kwietnia 2019 r.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(-1) **Utworzenie obszaru, na którym zapewniony jest swobodny przepływ osób przez granice wewnętrzne, jest jednym z głównych osiągnięć Unii. Normalne funkcjonowanie i wzmocnienie takiego obszaru, opartego na zaufaniu i solidarności, powinno być wspólnym celem Unii i państw członkowskich, które zgodziły się go utworzyć. Równocześnie konieczne jest wspólne reagowanie na sytuacje, które w dużym stopniu wpływają na porządek publiczny lub bezpieczeństwo wewnętrzne tego obszaru bądź jego części, w drodze tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych w wyjątkowych okolicznościach i jako ostateczności, przy jednoczesnym zacieśnieniu współpracy między państwami członkowskimi.** [Popr. 1]

(1) Na obszarze, na którym możliwy jest swobodny przepływ osób, przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych powinno pozostać wyjątkiem. ~~Decyzja o przywróceniu wewnętrznej~~ **Ponieważ tymczasowe przywrócenie kontroli granicznej powinna na granicach wewnętrznych ma konsekwencje dla swobody przepływu osób, środek taki powinien** być ~~podejmowana~~ **podejmowany** wyłącznie jako środek ostateczny, ~~powinno~~ **powinien** dotyczyć ograniczonego okresu ~~czasu~~ i zakresu, w jakim kontrole są konieczne i proporcjonalne do stwierdzonego poważnego zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego. **Każdy taki środek należy wycofać, gdy tylko podstawy jego wprowadzenia przestają istnieć.** [Popr. 2]

(1a) **Migracji ani przekraczania granic zewnętrznych przez dużą liczbę obywateli państw trzecich nie powinno się uznawać per se za zagrożenie porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego.** [Popr. 3]

(2) W zależności od charakteru i skali stwierdzonego poważnego zagrożenia można podjąć różne środki, aby mu zaradzić. **Ponieważ oczywiste jest, że uprawnienia policji w swoim charakterze i celu różnią się od celów kontroli granicznej,** państwa członkowskie posiadają ~~również te~~ **te** uprawnienia policyjne, o których mowa w art. 23 rozporządzenia (UE) 2016/399 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ⁽²⁾, które, z zastrzeżeniem pewnych warunków, mogą być wykorzystywane w regionach przygranicznych. Zalecenie Komisji w sprawie proporcjonalnych kontroli policyjnych oraz współpracy policyjnej w strefie Schengen ⁽³⁾ zawiera wytyczne dla państw członkowskich w tym zakresie. [Popr. 4]

(2a) **Przed przywróceniem kontroli granicznej na granicach wewnętrznych państwa członkowskie powinny w pierwszej kolejności podjąć środki alternatywne. Zainteresowane państwa członkowskie powinny w szczególności rozważyć – kiedy jest to konieczne i uzasadnione – skuteczniejsze wykorzystanie lub nasilenie kontroli policyjnych na swoim terytorium, w tym w strefach przygranicznych i na głównych drogach, w oparciu o ocenę ryzyka, jednocześnie dopilnowując, żeby kontrole te nie miały na celu kontroli granicznej. Nowoczesne technologie odgrywają znaczącą rolę w przeciwdziałaniu zagrożeniom dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego. Państwa członkowskie powinny ocenić, czy sytuację tę można rozwiązać w drodze zacieśnionej współpracy transgranicznej zarówno z punktu widzenia operacyjnego, jak i wymiany informacji między policją a służbami wywiadowczymi.** [Popr. 5]

(3) Zgodnie z przepisami zawartymi w tytule III, rozdział II kodeksu granicznego Schengen kontrole graniczne na granicach wewnętrznych mogą zostać tymczasowo przywrócone jako środek ostateczny w przypadku poważnego zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego i na ograniczony okres nieprzekraczający sześciu miesięcy – w przypadku przewidywalnych wydarzeń (art. 25), oraz na ograniczony okres nieprzekraczający dwóch miesięcy – w przypadkach wymagających natychmiastowego działania (art. 28). Wskazane ramy czasowe okazały się wystarczające, aby zaradzić poważnym zagrożeniom związanym najczęściej z przewidywalnymi wydarzeniami, takimi jak wydarzenia sportowe lub wydarzenia polityczne wysokiego szczebla.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 4 kwietnia 2019 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1.

⁽³⁾ C(2017)3349 final z 12.5.2017.

Czwartek, 4 kwietnia 2019 r.

- (4) Doświadczenie pokazało jednak, że **rzadko występuje konieczność przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych na okres przekraczający dwa miesiące. Jedynie w wyjątkowych okolicznościach** pewne poważne zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, takie jak transgraniczne ataki terrorystyczne lub szczególne przypadki wtórnych przepływów migrantów o nieuregulowanym statusie w obrębie Unii, które uzasadniały ponowne wprowadzenie kontroli granicznych, mogą utrzymywać się znacznie dłużej niż te ~~okresy~~ **maksymalny okres sześciu miesięcy obecnie dozwolony na przywrócenie kontroli na granicach wewnętrznych.** Jest zatem konieczne i uzasadnione, aby ograniczenia czasowe mające zastosowanie do tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej dostosować do bieżących potrzeb, zapewniając przy tym jednocześnie, że środek ten nie jest nadużywany i stanowi wyjątek, i jest wykorzystany jedynie w ostateczności. ~~W tym celu ogólny termin mający zastosowanie na mocy art. 25 kodeksu granicznego Schengen należy przedłużyć do jednego roku.~~ [Popr. 6]
- (4a) **Odstępstwo od podstawowej zasady swobody przepływu osób należy interpretować ściśle, a koncepcja porządku publicznego zakłada istnienie rzeczywistego, aktualnego i dostatecznie poważnego zagrożenia jednego z podstawowych interesów społeczeństwa.** [Popr. 7]
- (5) W celu zagwarantowania, że kontrole na granicach wewnętrznych **są środkiem ostatecznym i** pozostaną wyjątkiem, państwa członkowskie powinny przedstawić ocenę ryzyka dotyczącą planowanego przywrócenia lub przedłużenia kontroli granicznej **na okres dłuższy niż dwa miesiące.** W ocenie ryzyka powinno się w szczególności oszacować, jak długo zidentyfikowane zagrożenie prawdopodobnie może się utrzymywać i których odcinków granic wewnętrznych będzie ono dotyczyć, oraz wykazać – **zwłaszcza dowodząc, że wszelkie środki alternatywne okazały się lub zostały uznane za niewystarczające** - że przedłużenie kontroli granicznych jest środkiem ostatecznym i wyjaśnić, w jaki sposób kontrola graniczna ma pomóc przeciwdziałać stwierdzonemu zagrożeniu. W ~~przypadku~~ kontroli na granicach wewnętrznych ~~wykraczających poza okres sześciu miesięcy,~~ w ocenie ryzyka należy również wykazać z mocą wsteczną skuteczność **i wydajność** przywrócenia kontroli granicznej w usunięciu stwierdzonych zagrożeń i szczegółowo wyjaśnić, w jaki sposób konsultowano się z każdym sąsiadującym państwem członkowskim, którego dotyczy takie przedłużenie, i w jaki sposób angażowano je w określanie jak najmniej uciążliwych ustaleń operacyjnych. **Państwo członkowskie powinno zachować możliwość utajnienia w razie konieczności wszystkich lub części dostarczonych informacji.** [Popr. 8]
- (5a) **W przypadku gdy przywrócenie kontroli na granicach wewnętrznych jest związane ze szczególnymi planowanymi wydarzeniami o wyjątkowym charakterze i czasie trwania (jak imprezy sportowe), okres przywrócenia kontroli powinien być bardzo dokładnie określony, ograniczony i powiązany z rzeczywistym czasem trwania wydarzenia.** [Popr. 9]
- (6) Jakość oceny ryzyka przedstawionej przez państwo członkowskie będzie bardzo ważna przy ocenie konieczności i proporcjonalności planowanego przywrócenia lub przedłużenia kontroli granicznej. Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej, **Europol, Europejski Urząd Wspierania w dziedzinie Azylu, Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości** oraz ~~Europol~~ **Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej** powinny brać udział w tej ocenie. [Popr. 10]
- (7) Należy zmienić uprawnienia Komisji do wydawania opinii na podstawie art. 27 ust. 4 kodeksu granicznego Schengen, tak by odzwierciedlały nowe obowiązki państw członkowskich związane z oceną ryzyka, w tym obowiązek współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi. Kiedy kontrola graniczna na granicach wewnętrznych przeprowadzana jest przez okres dłuższy niż sześć miesięcy, Komisja powinna być zobowiązana do wydania opinii. Należy również zmienić procedurę konsultacji przewidzianą w art. 27 ust. 5 kodeksu granicznego Schengen tak, aby uwzględnić rolę agencji (**Europejskiej Agencji Straży Granicznej unijnych i Przybrzeżnej oraz Europolu**) i skupić się na praktycznej realizacji różnych aspektów współpracy między państwami członkowskimi; w tym, w stosownych przypadkach, koordynacji różnych środków po obu stronach granicy. [Popr. 11]
- (8) Należy zapewnić konkretną możliwość **wyjątkowego** przedłużenia kontroli na granicach wewnętrznych na okres dłuższy niż ~~jeden rok~~ **sześć miesięcy,** aby zmienione przepisy były lepiej dostosowane do wyzwań związanych z utrzymującymi się poważnymi zagrożeniami porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego. Takiemu przedłużeniu powinny towarzyszyć proporcjonalne krajowe środki wyjątkowe podjęte również na terytorium kraju aby przeciwdziałać zagrożeniu, takie jak stan wyjątkowy. Taka możliwość nie powinna w żadnym wypadku prowadzić do dalszego przedłużenia tymczasowych kontroli na granicach wewnętrznych na okres przekraczający ~~dwa lata~~ **jeden rok.** [Popr. 12]

Czwartek, 4 kwietnia 2019 r.

- (8a) **Konieczność i proporcjonalność przywrócenia wewnętrznej kontroli granicznej powinna być rozważana w świetle zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego uzasadniającego potrzebę takiego przywrócenia; odnosi się to również do wykorzystania alternatywnych środków na poziomie krajowym lub unijnym lub na obydwu tych poziomach, jak również do wpływu takiej kontroli na swobodę przepływu osób w obrębie obszaru bez wewnętrznej kontroli granicznej.** [Popr. 13]
- (9) Należy zmienić odesłanie do art. 29 znajdujące się w art. 25 ust. 4 w celu wyjaśnienia związku między okresami mającymi zastosowanie na mocy art. 29 i art. 25 kodeksu granicznego Schengen. [Popr. 14]
- (10) Możliwość prowadzenia tymczasowej kontroli na granicach wewnętrznych w reakcji na szczególne zagrożenie porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego utrzymujące się po upływie ~~jednego roku~~ **sześciu miesięcy** powinna podlegać specjalnej procedurze **wymagającej zalecenia Rady.** [Popr. 15]
- (11) W tym celu Komisja powinna wydać opinię na temat konieczności i proporcjonalności takiego przedłużenia ~~oraz, w stosownych przypadkach, także na temat współpracy z sąsiednimi państwami członkowskimi.~~ **O proponowanym przedłużeniu należy natychmiast poinformować Parlament Europejski. Zainteresowane państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedstawienia Komisji uwag przed sporządzeniem przez nią opinii.** [Popr. 16]
- (12) Ze względu na charakter takich środków, które dotyczą kwestii krajowych uprawnień wykonawczych i uprawnień do egzekwowania przepisów odnoszących się do poważnych zagrożeń porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, uprawnienia wykonawcze do przyjmowania zaleceń w drodze tej szczególnej procedury powinny, w drodze wyjątku, zostać przekazane Radzie.
- (13) Biorąc pod uwagę stanowisko Komisji, Rada może zalecić dalsze nadzwyczajne przedłużenie oraz, w stosownych przypadkach, określić warunki współpracy między zainteresowanymi państwami członkowskimi z myślą o zagwarantowaniu, aby był to faktycznie środek nadzwyczajny wprowadzony jedynie na tak długo, jak jest to konieczne i uzasadnione oraz spójny ze środkami podejmowanymi również na terytorium kraju na szczeblu krajowym mającymi przeciwdziałać tym samym konkretnym zagrożeniom porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego. Zalecenie Rady powinno stanowić warunek wstępny dla wszelkiego dalszego przedłużenia po upływie okresu jednego roku, a zatem mieć taki sam charakter jak to przewidziane już w art. 29 **sześciu miesięcy.** **Zalecenie Rady powinno zostać natychmiast przekazane Parlamentowi Europejskiemu.** [Popr. 17]
- (13a) **Obowiązywania środków przyjętych na mocy procedury specjalnej, gdy wyjątkowe okoliczności stwarzają zagrożenie ogólnego funkcjonowania obszaru bez wewnętrznej kontroli granicznej, nie powinno się przedłużać na mocy środków przyjętych na podstawie innej procedury przywracania lub przedłużania kontroli na granicach wewnętrznych, która jest przewidziana w rozporządzeniu (UE) 2016/399, ani łączyć ich z takimi środkami.** [Popr. 18]
- (13b) **Zgodnie z art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Komisja – jako strażniczka Traktatów nadzorująca stosowanie prawa Unii – przyjmuje odpowiednie środki, łącznie ze skierowaniem sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, jeżeli uzna, że dane państwo członkowskie uchybiło swoim zobowiązaniom na mocy Traktatów.** [Popr. 19]
- (14) Ze względu na fakt, że celem niniejszego rozporządzenia jest uzupełnienie obowiązujących przepisów dotyczących tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, a mianowicie umożliwienie w wyjątkowych przypadkach przedłużenia przywróconej kontroli granicznej na konkretnym odcinku lub konkretnych odcinkach granic wewnętrznych przez okres niezbędny państwu członkowskiemu, aby odpowiednio zareagować na zagrożenia o charakterze transgranicznym, cel ten nie może zostać osiągnięty przez państwa członkowskie działające samodzielnie; konieczna jest zmiana wspólnych zasad ustanowionych na szczeblu Unii. W związku z powyższym Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (15) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.

Czwartek, 4 kwietnia 2019 r.

- (16) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE⁽⁴⁾. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (17) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁽⁵⁾. Irlandia nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (18) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczące włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁶⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁷⁾.
- (19) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczące włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁸⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE⁽⁹⁾, w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽¹⁰⁾.
- (20) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczące włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹¹⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE, odczytywane w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽¹²⁾.
- (21) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (22) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/399,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽¹²⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

Czwartek, 4 kwietnia 2019 r.

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2016/399 wprowadza się następujące zmiany:

(1) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy na obszarze bez wewnętrznej kontroli granicznej zaistnieje w państwie członkowskim poważne zagrożenie porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, to państwo członkowskie może w drodze wyjątku przywrócić kontrolę graniczną na wszystkich lub poszczególnych odcinkach swoich granic wewnętrznych na ograniczony okres, ~~nie dłuższy niż 30 dni, lub na przewidywalny czas trwania tego poważnego zagrożenia, jeśli przekracza on 30 dni, ale nie przekracza sześciu miesięcy~~ **jako środek ostateczny**. Zakres i czas trwania tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych nie mogą przekraczać tego, co jest ściśle niezbędne do reakcji na dane poważne zagrożenie. [Popr. 20]

2. ~~Kontrola graniczna na granicach wewnętrznych zostaje przywrócona jedynie jako ostateczność oraz zgodnie z art. 27, 27a, 28 i 29. Kryteria, o których mowa odpowiednio w art. 26 i 30, uwzględnia się w każdym przypadku, gdy rozważana jest decyzja o przywróceniu kontroli granicznej na granicach wewnętrznych zgodnie z odpowiednio art. 27, 27a, 28 lub 29.~~ [Popr. 21]

3. ~~Jeżeli poważne zagrożenie porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego w danym państwie członkowskim utrzymuje się po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dane państwo członkowskie może przedłużyć kontrolę graniczną na swoich granicach wewnętrznych, z uwzględnieniem kryteriów, o których mowa w art. 26, oraz zgodnie z art. 27, w oparciu o te same przesłanki jak te, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, i przy uwzględnieniu wszelkich nowych elementów, na odnawialne okresy odpowiadające przewidywalnemu czasowi trwania poważnego zagrożenia i nie przekraczające sześciu miesięcy.~~ [Popr. 22 i 52]

4. ~~Łączny okres przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, obejmujący wszelkie przedłużenia wynikające z ust. 3 niniejszego artykułu, nie może przekraczać łącznie jednego roku.~~

~~W wyjątkowych przypadkach, o których mowa w art. 27a, łączny okres można dalej przedłużyć maksymalnie do dwóch lat, zgodnie z tym artykułem.~~

~~W przypadku wystąpienia okoliczności nadzwyczajnych, o których mowa w art. 29, łączny okres można przedłużyć maksymalnie o dwa lata, zgodnie z ust. 1 tego artykułu.”.~~ [Popr. 23]

1a) **artykuł 26** otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26**Kryteria dotyczące tymczasowego przywracania kontroli granicznej na granicach wewnętrznych**

Zanim państwo członkowskie postanowi, jako środek ostateczny, tymczasowo przywrócić kontrolę na co najmniej jednej granicy wewnętrznej lub na co najmniej jednym jej odcinku lub postanowi przedłużyć okres takiego tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej, dane państwo członkowskie ocenia:

- a) *czy tymczasowe przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych można uznać za wystarczające do zażegnania zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego;*
- b) *czy środki inne niż tymczasowe przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, takie jak ściślejsza współpraca policji lub nasilone kontrole policyjne, można uznać za wystarczające do zażegnania zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego;*

Czwartek, 4 kwietnia 2019 r.

- c) *proporcjonalność tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych w stosunku do zagrożenia polityki publicznej lub bezpieczeństwa wewnętrznego, biorąc w szczególności pod uwagę:*
- (i) *prawdopodobne skutki zagrożenia jego porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, w tym zagrożenia wynikającego z ataków terrorystycznych lub groźby takich ataków, jak również zagrożenia stwarzanego przez przestępczość zorganizowaną oraz*
 - (ii) *prawdopodobne skutki tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych dla swobody przepływu osób w obrębie obszaru bez wewnętrznej kontroli granicznej.*

Jeżeli dane państwo członkowskie uzna, zgodnie z akapitem pierwszym lit. a), że tymczasowego przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych nie można uznać za wystarczające do zażegnania zagrożenia polityki publicznej lub bezpieczeństwa wewnętrznego, nie przywraca kontroli granicznej na granicach wewnętrznych.

Jeżeli dane państwo członkowskie uzna, zgodnie z akapitem pierwszym lit. b), że środki inne niż tymczasowe przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych można uznać za wystarczające do zażegnania zagrożenia polityki publicznej lub bezpieczeństwa wewnętrznego, nie przywraca ani nie przedłuża obowiązywania kontroli granicznej na granicach wewnętrznych i przyjmuje te inne środki.

Jeżeli dane państwo członkowskie uzna, zgodnie z akapitem pierwszym lit. c), że proponowane przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych nie jest proporcjonalne do zagrożenia, nie przywraca ani nie przedłuża obowiązywania kontroli granicznej na granicach wewnętrznych.”. [Popr. 24]

- (2) W art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

(-i) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Procedura tymczasowego przywracania kontroli granicznej na granicach wewnętrznych w przypadku przewidywalnego poważnego zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego”;
[Popr. 25]

(-ia) *the following paragraph is inserted before paragraph 1:*

„1. W przypadku gdy na obszarze bez wewnętrznej kontroli granicznej zaistnieje poważne zagrożenie porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego w państwie członkowskim, państwo to może, w ostateczności i zgodnie z kryteriami określonymi w art. 26, przywrócić kontrolę graniczną na wszystkich swoich granicach wewnętrznych lub ich poszczególnych odcinkach na ograniczony okres nie dłuższy niż 30 dni, lub – jeżeli poważne zagrożenie utrzymuje się dłużej niż 30 dni – na przewidywalny czas trwania tego poważnego zagrożenia, ale w każdym razie nie na dłużej niż dwa miesiące.”; [Popr. 26]

(-ib) *w ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:*

„1. Do celów ust. - 1 zainteresowane państwo członkowskie powiadamia pozostałe państwa członkowskie i Komisję najpóźniej cztery tygodnie przed planowanym przywróceniem kontroli lub w krótszym terminie w przypadku gdy okoliczności, które spowodowały potrzebę przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, staną się znane później niż cztery tygodnie przed planowanym przywróceniem kontroli. W tym celu państwo członkowskie przekazuje następujące informacje.”; [Am. 27]

(i) *w ust. 1 dodaje się lit. aa) w brzmieniu:*

„aa) ocena ryzyka, w której szacuje się, jak długo zidentyfikowane zagrożenie prawdopodobnie może się utrzymywać i których odcinków granic wewnętrznych będzie ono dotyczyć oraz wykazuje, że przedłużenie kontroli granicznej jest środkiem ostatecznym i wyjaśnia, w jaki sposób kontrola graniczna

Czwartek, 4 kwietnia 2019 r.

~~ma pomóc przeciwdziałać stwierdzonemu zagrożeniu. W przypadku gdy kontrolę już przywrócono na dłużej niż sześć miesięcy, w ocenie ryzyka wyjaśnia się również, w jaki sposób wcześniejsze przywrócenie kontroli granicznej przyczyniło się do usunięcia stwierdzonego zagrożenia.~~

~~Ocena ryzyka zawiera również szczegółowe sprawozdanie dotyczące koordynacji między zainteresowanym państwem członkowskim a państwem członkowskim lub państwami członkowskimi, z którymi dzieli ono granice wewnętrzne, na których przeprowadzano kontrolę graniczną.~~

~~W stosownych przypadkach Komisja udostępnia ocenę ryzyka Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz Europolowi.”; [Popr. 28 i 57]~~

(ia) w ust. 1 dodaje się lit. ab) w brzmieniu:

„ab) wszelkie środki inne niż proponowane przywrócenie kontroli granicznej podjęte lub planowane przez państwo członkowskie w celu przeciwdziałania zagrożeniu porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, jak również uzasadnione powody, dla których środki alternatywne, takie jak wzmocniona transgraniczna współpraca policyjna i kontrole policyjne, uznano za niewystarczające;”;
[Popr. 29]

(ii) w ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) w stosownych przypadkach – środki, jakie mają zostać podjęte przez inne państwa członkowskie, jak uzgodniono przed tymczasowym przywróceniem kontroli granicznej na ~~danym~~ **odnośnych** granicach wewnętrznych.”; [Popr. 30]

(iii) w ust. 1 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„W razie potrzeby Komisja może wystąpić do zainteresowanego państwa członkowskiego lub zainteresowanych państw członkowskich o dodatkowe informacje, w tym dotyczące współpracy z państwami członkowskimi, których dotyczy planowane **przywrócenie lub** przedłużenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, a także dodatkowe informacje potrzebne do oceny, czy jest to środek ostateczny.”; [Popr. 31]

(iiia) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli poważne zagrożenie porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego w danym państwie członkowskim utrzymuje się dłużej niż dwa miesiące, państwo to może przedłużyć obowiązywanie kontroli granicznej na swoich granicach wewnętrznych, uwzględniając kryteria, o których mowa w art. 26, i w oparciu o te same przesłanki, o których mowa w ust. - 1, oraz wszelkie nowe okoliczności na okres odpowiadający przewidywalnemu czasowi trwania poważnego zagrożenia i w żadnym razie nieprzekraczający czterech miesięcy. Dane państwo członkowskie powiadamia o tym pozostałe państwa członkowskie i Komisję w terminie, o którym mowa w ust. 1.”; [Popr. 32]

(iiib) dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Do celów ust. 1a dane państwo członkowskie przedstawia, oprócz informacji dostarczonych zgodnie z ust. 1, ocenę ryzyka, w której:

(i) szacuje się, jak długo może utrzymać się stwierdzone zagrożenie i którego odcinka granic wewnętrznych będzie ono dotyczyć;

Czwartek, 4 kwietnia 2019 r.

- (ii) opisuje się alternatywne działania lub środki wprowadzone wcześniej w reakcji na stwierdzone zagrożenie;
- (iii) wyjaśnia się, dlaczego alternatywne działania lub środki, o których mowa w ppkt (ii), w niewystarczającym stopniu zaradziły zidentyfikowanemu zagrożeniu;
- (iv) wykazuje się, że przedłużenie kontroli granicznej jest środkiem ostatecznym oraz
- (v) wyjaśnia się, w jaki sposób kontrola graniczna ma pomóc skuteczniej przeciwdziałać stwierdzonemu zagrożeniu.

Ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, zawiera również szczegółowe sprawozdanie dotyczące współpracy, jaka miała miejsce między zainteresowanym państwem członkowskim a państwem członkowskim lub państwami członkowskimi bezpośrednio dotkniętymi przywróceniem kontroli granicznej, w tym z państwami członkowskimi, z którymi dane państwo członkowskie dzieli granice wewnętrzne poddane kontroli granicznej.

Komisja udostępnia ocenę ryzyka Agencji i Europolowi i może w stosownych przypadkach zasięgnąć ich opinii w tej sprawie.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 37 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez przyjęcie metodyki dokonywania oceny ryzyka.”; [Popr. 33]

(iiic) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 1b, są przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie równocześnie z przekazaniem ich pozostałym państwom członkowskim i Komisji zgodnie z tymi ustępami.” [Popr. 34]

(iiid) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwo członkowskie przedstawiające powiadomienie może, w razie potrzeby i zgodnie z prawem krajowym, utajnić całość lub część informacji, o których mowa w ust. 1 i 1b. Takie utajnienie nie uniemożliwia dostępu do informacji za pośrednictwem odpowiednich i bezpiecznych kanałów współpracy policyjnej przez pozostałe państwa członkowskie, których dotyczy tymczasowe przywrócenie kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, i nie uniemożliwia Komisji udostępnienia tych informacji Parlamentowi Europejskiemu. Przekazanie informacji i dokumentów oraz postępowanie z dokumentami przekazywanymi Parlamentowi Europejskiemu na podstawie niniejszego artykułu musi być zgodne z przepisami dotyczącymi przekazywania informacji niejawnych i postępowania z nimi, które obowiązują w stosunkach między Parlamentem Europejskim i Komisją.”; [Popr. 35]

(iv) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Po powiadomieniu przez państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 i 1a oraz z myślą o konsultacjach przewidzianych w ust. 5 Komisja lub jakiegokolwiek inne państwo członkowskie może, bez uszczerbku dla art. 72 TFUE, wydać opinię. [Popr. 36]

W przypadku gdy na podstawie informacji zawartych w powiadomieniu lub jakichkolwiek otrzymanych informacji dodatkowych Komisja ma obawy co do konieczności lub proporcjonalności planowanego przeprowadzenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych lub jeżeli uważa, że właściwe byłoby przeprowadzenie konsultacji w sprawie niektórych aspektów któregoś aspektu powiadomienia, wydaje ona niezwłocznie opinię na ten temat. [Popr. 37]

W przypadku, gdy kontrola graniczna została już przywrócona na granicach wewnętrznych na okres sześciu miesięcy, Komisja wydaje opinię.”; [Popr. 38]

Czwartek, 4 kwietnia 2019 r.

(v) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Informacje, o których mowa w ust. 1 **i 1b**, oraz opinia Komisji lub państwa członkowskiego, o której mowa w ust. 4, stanowią przedmiot konsultacji ~~prowadzonych przez Komisję. W stosownych przypadkach~~ Konsultacje ~~te~~ obejmują:

- (i) wspólne spotkania pomiędzy państwem członkowskim planującym przywrócić kontrolę graniczną na granicach wewnętrznych, pozostałymi państwami członkowskimi, zwłaszcza tymi, które są bezpośrednio dotknięte takimi środkami, i właściwymi agencjami. Zbadana zostaje ~~proporcjonalność planowanych środków, stwierdzone zagrożenie porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, jak również sposoby zapewnienia realizacji wzajemnej współpracy między państwami członkowskimi. Podczas przeprowadzania kontroli granicznych państwo członkowskie planujące przywrócenie lub przedłużenie kontroli granicznych na granicach wewnętrznych w jak największym stopniu uwzględni wyniki tych konsultacji.~~ **Komisją w celu zorganizowania w stosownych przypadkach wzajemnej współpracy między państwami członkowskimi oraz zbadania proporcjonalności środków do zdarzeń stanowiących podstawę przywrócenia kontroli granicznej, w tym wszelkich możliwych środków alternatywnych, a także zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego;**
- (ii) **w stosownych przypadkach niezapowiedziane wizyty terenowe Komisji na odnośnych granicach wewnętrznych, w stosownych przypadkach przy wsparciu ekspertów z państw członkowskich i Agencji, Europolu lub innych odnośnych organów, urzędów lub jednostek organizacyjnych Unii w celu sprawdzenia skuteczności kontroli granicznych na tych granicach wewnętrznych oraz zgodności z niniejszym rozporządzeniem; sprawozdania z takich niezapowiedzianych wizyt terenowych przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu.** [Popr. 39]

(3) Dodaje się art. 27 a w brzmieniu:

Szczególna procedura w przypadku, gdy poważne zagrożenie porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego przekracza jeden rok sześć miesięcy [Popr. 40]

„1. W wyjątkowych ~~przypadkach~~ **okolicznościach**, kiedy państwo członkowskie zmagają się z tym samym poważnym zagrożeniem porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego przez okres wykraczający poza okres, o którym mowa w art. ~~25~~27 ust. ~~4~~ **zдание pierwsze 1a**, oraz kiedy proporcjonalne krajowe środki wyjątkowe są również podejmowane na jego terytorium w celu przeciwdziałania temu zagrożeniu, możliwe jest dalsze przedłużenie, zgodnie z niniejszym artykułem, kontroli granicznej, która została tymczasowo przywrócona, aby zareagować na takie zagrożenie. [Popr. 41]

2. Najpóźniej na ~~sześć tygodni~~ **trzy tygodnie** przed upływem okresu, o którym mowa w art. ~~25~~27 ust. ~~4~~ **zдание pierwsze 1a**, państwo członkowskie powiadamia pozostałe państwa członkowskie i Komisję o ~~swoim~~ zamiarze dalszego przedłużenia kontroli zgodnie ze szczególną procedurą określoną w niniejszym artykule. W powiadomieniu **ty** m ujmuje się **wszystkie** informacje wymagane na mocy art. 27 ust. 1 ~~lit. a) e) i 1b~~. Art. 27 ust. 2 i 3 mają zastosowanie. [Popr. 42]

3. Komisja wydaje opinię, **w której stwierdza, czy proponowane przedłużenie spełnia wymogi określone w ust. 1 i 2, a także ocenia konieczność i proporcjonalność proponowanego przedłużenia. Zainteresowane państwa członkowskie mogą przedstawić Komisji uwagi przed sporządzeniem przez nią tej opinii.** [Popr. 43]

4. Rada, ~~przy należytych~~ **Po** uwzględnieniu opinii Komisji, **Rada** może **w ostateczności** zalecić **danemu** państwu członkowskiemu podjęcie decyzji o dalszym przedłużeniu **dalsze przedłużenie** kontroli granicznej na **jego** granicach wewnętrznych na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy. Okres ten może zostać przedłużony, nie więcej niż trzy razy, na kolejny okres nieprzekraczający sześciu miesięcy. W swoim zaleceniu Rada wskazuje przynajmniej te informacje, o których mowa w art. 27 ust. 1 ~~lit. a) e) i 1b~~, **oraz** ~~W stosownych przypadkach określa ona~~ warunki współpracy między zainteresowanymi państwami członkowskimi. [Popr. 44]

Czwartek, 4 kwietnia 2019 r.

3a) art. 28 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Łączny okres przywrócenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, obejmujący okres początkowy, o którym mowa w ust. 1, oraz wszelkie kolejne przedłużenia na podstawie ust. 3, nie przekracza dwóch miesięcy.” [Popr. 45 i 66]

3b) dodaje się nowy art. 28a w brzmieniu:

„Artykuł 28a

Obliczenie okresu, na który przywraca się lub przedłuża kontrolę graniczną z powodu przewidywalnego zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, jeżeli poważne zagrożenie porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego przekracza sześć miesięcy, oraz w przypadkach wymagających natychmiastowego działania

Wszystkie przypadki przywrócenia lub przedłużenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych przed... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] włącza się do obliczenia okresów, o których mowa w art. 27, 27a i 28.”; [Popr. 46]

3c) w art. 29 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Kryteria, o których mowa w art. 30, uwzględnia się w każdym przypadku, kiedy rozważana jest decyzja o tymczasowym przywróceniu lub przedłużeniu kontroli granicznej na granicach wewnętrznych zgodnie z niniejszym artykułem.” [Popr. 67]

(3d) w art. 29 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla środków, które mogą zostać przyjęte przez państwa członkowskie na podstawie art. 27, 27a i 28 w przypadku poważnego zagrożenia porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego. Łączny okres przywrócenia lub przedłużenia kontroli granicznej na granicach wewnętrznych zgodnie z niniejszym artykułem nie podlega przedłużeniu na mocy środków przyjętych zgodnie z art. 27, 27a lub 28 ani w połączeniu z nimi.”. [Popr. 47]

Article 1a

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do zgłoszeń dokonywanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 27 kodeksu granicznego Schengen od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Do celów obliczenia okresu, o którym mowa w art. 28 ust. 4, uwzględnia się każdy okres aktualnego powiadomienia o przywróceniu lub przedłużeniu kontroli granicznej na granicach wewnętrznych, który upłynie przed dniem ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. [Popr. 69]

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w [...] dnia ... r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący